

742.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 1 grudnia 1921 r.

w sprawie przekazania Ministrowi Przemysłu i Handlu wszystkich spraw, związanych z marynarką handlową.

Na mocy art. 15 dekretu z dnia 3 stycznia 1918 roku o tymczasowej organizacji Władz Naczelnych (Dz. P. K. P. z 1918 r. № 1, poz. 1) Rada Ministrów zarządza co następuje:

§ 1. Wszystkie sprawy dotyczące marynarki handlowej przekazuje się Ministrowi Przemysłu i Handlu.

§ 2. Do zakresu działania Ministra Przemysłu i Handlu w dziedzinie marynarki w szczególności należy:

- 1) prowadzenie polityki marynarki handlowej,
- 2) piecza nad tworzeniem i rozwojem floty polskiej handlowej,
- 3) tworzenie i regulowanie komunikacji morskich,
- 4) organizacje przewozu morskiego dla potrzeb Państwa i współdziałanie z inicjatywą społeczną i prywatną w zakresie organizacji prywatnych i przedsiębiorstw żeglugi morskiej,
- 5) nadzór i opieka nad działalnością stowarzyszeń i wszelkich przedsiębiorstw, uprawiających żeglugę morską,
- 6) prace przygotowawcze do traktatów, umów i konwencji międzynarodowych i między państwowych, dotyczących stosunków morskich handlowych, oraz wszelkie koncesje w sprawach żeglugi morskiej,
- 7) opracowanie i wykonanie planów wydawania premii z funduszków ze Skarbu, asygnowanych na cele rozwoju żeglugi polskiej i portowych urzędów,
- 8) sprawy prawodawstwa żeglugi handlowej (godła, bandery, klasyfikacja, regulaminy przewozowe dla towarów i pasażerów, reklamacje i zażalenia w tej dziedzinie),
- 9) sprawy legalizacji wszelkich statutów, dotyczących żeglugi morskiej handlowej,
- 10) rejestracja statków handlowych i organizacja hipoteki morskiej,
- 11) sprawy wyszkolenia zawodowego marynarzy handlowych w porozumieniu z właściwymi Ministrami, z zastrzeżeniem, że sprawy szkół żeglarskich traktowane będą w najściślejszym porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego,
- 12) sprawy organizacji służby pilotowej, morsko-sanitarnej, ratowniczej i administracyjno policyjnej na wodach morskich, podlegających zwierzchnictwa Państwa Polskiego,
- 13) organizacja i kierownictwo urzędów portowych handlowych, jakoteż nadzór nad ich działalnością, z wyjątkiem kontroli sanitarnej,
- 14) zarząd, konserwacja i eksploatacja portów morskich handlowych i ich urządzeń pomocniczych; oraz sprawy budowy portów morskich handlowych ze współudziałem Ministerstwa Robót Publicznych,
- 15) nadzór nad morskimi konstrukcjami nadbrzeżnymi (umocowania brzegowe, leśnictwo wydmore), w porozumieniu z właściwymi Ministrami,

- 16) ustalenie warunków technicznych i konstrukcyjnych dla polskich statków handlowych morskich, budowa ich na stocznich państwowych i nadzór nad stoczniami morskimi prywatnymi,
- 17) nadzór nad kotłami okrętowymi i bezpieczeństwem ruchu osobowego na statkach handlowych morskich,
- 18) pomierzenie statków handlowych morskich,
- 19) sprawy awaryjne,
- 20) organizacja służby pilotowej, oraz urządzenie, utrzymywanie i ochrona sygnalów brzegowych i latarni morskich,
- 21) rejestracja marynarzy i oficerów polskiej marynarki handlowej,
- 22) ochrona pracy żeglarskiej i nadzór nad stosunkami służbowymi w polskiej marynarce handlowej w porozumieniu z Ministrem Ochrony Pracy i Opieki Społecznej,
- 23) współudział:
 - a) w urządzeniu i ochronie kabli morskich w porozumieniu z Ministrem Poczty i Telegrafów,
 - b) w regulowaniu w porozumieniu z właściwymi Ministrami spraw:
 - 1) emigracji i imigracji drogą morską,
 - 2) ceł i opłat morskich,
 - 3) taryf komunikacyjnych,
 - 4) rybołówstwa na morzu,
 - 5) zbioru bursztynu, morskich i zajmowania wyrzutek (kaduków) morskich,
 - 6) organizacji ubezpieczeń morskich,
- 24) orzecznictwo administracyjne w sprawach żeglugi morskiej handlowej w najwyższej instancji.
- 25) gromadzenie, zestawianie i opracowanie statystycznych danych w zakresie żeglugi handlowej morskiej, oraz zbieranie danych, dotyczących oczekiwanego ruchu statków, towarów i pasażerów — dla odpowiednich zarządzeń,
- 26) załatwianie innych spraw przekazanych ustawami władzom marynarki.

§ 3. Dla ogólnego kierownictwa sprawami marynarki handlowej polskiej przy Ministerstwie Przemysłu i Handlu utworzony zostaje departament marynarki handlowej, który obejmuje wymieniony w statucie organizacyjnym Ministerstwa Przemysłu i Handlu wydział marynarki, oraz wszystkie agendy obecnego departamentu spraw morskich przy Ministerstwie Spraw Wojskowych w dziedzinie marynarki handlowej i spraw dotyczących marynarki handlowej.

§ 4. Ustrój lokalnych urzędów będzie określony osobnym rozporządzeniem.

§ 5. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z chwilą przejęcia przez Ministra Przemysłu i Handlu od Ministerstwa Spraw Wojskowych wszystkich spraw dotyczących marynarki handlowej i nie później jednak niż w miesiąc po wydaniu obecnego rozporządzenia, do którego to terminu Minister Spraw Wojskowych wszystkie wskazane wyżej sprawy i urzędy wraz z odpowiednim inwentarzem, personelem i kredytami winien przekazać Ministrowi Przemysłu i Handlu.

Jednocześnie tracą moc obowiązującą wszelkie z niniejszym rozporządzeniem sprzeczne przepisy i zarządzenia o władzach do spraw marynarki handlowej.

§ 6. Wykonanie niniejszego rozporządzenia poleca się Ministrowi Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych.]

Prezydent Ministrów:

A. Ponikowski

Minister Przemysłu i Handlu:

w z. *Henryk Strasburger*

Minister Spraw Wojskowych:

Sosnkowski

743.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 5 grudnia 1921 roku

w przedmiocie rozciągnięcia mocy obowiązującej przepisów weterynaryjno-sanitarnych na województwa: wołyńskie, poleskie i nowogródzkie, oraz na powiaty: białowieski, grodzieński i wołkowyski województwa białostockiego.

Na mocy art. 6 ustawy z dnia 4 lutego 1921 roku o unormowaniu stanu prawno-politycznego na ziemiach, przyłączonych do obszaru Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie umowy o preliminaryjnym pokoju i rozejmie, podpisanej w Rydze dnia 12 października 1920 roku (Dz. U. R. P. r. 1921 № 16, poz. 93) zarządza się co następuje:

§ 1. Na województwa: wołyńskie, poleskie i nowogródzkie, oraz na powiaty: białowieski, grodzieński i wołkowyski województwa białostockiego rozciąga się moc obowiązującą:

- a) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 września 1920 r. w przedmiocie walki z ksigosuszem (Dz. U. R. P. № 94, poz. 621),
- b) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 września 1920 r. w przedmiocie tymczasowej organizacji państwowej służby weterynaryjnej (Dz. U. R. P. № 102, poz. 676).

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie tracą moc obowiązującą postanowienia rozporządzeń Komisarza Generalnego Ziemi Wschodnich oraz Komisarza Naczelnego Ziemi Wołynia i Frontu Podolskiego sprzeczne z rozporządzeniami, wymienionymi w § 1.

Prezydent Ministrów:

A. Ponikowski

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:

J. Raczyński